

Cartell de la LI edició del Concurs Exposició Nacional de Roses, realitzat per Miquel Simó i Monforte, inspirat en el *Poema de la rosa als llavis* de Joan Salvat-Papasseit.

Perquè has vingut

Perquè has vingut han florit els lilàs
i han dit llur joia
envejosa
a les roses:

mireu la noia que us guanya l'esclat,
bella i pubilla, i és bruna de rostre.

De tant que és jove enamora el seu pas
—qui no la sap quan la veu s'enamora.

Perquè has vingut ara torno a estimar:
diré el teu nom
i el cantarà l'alosa.

Joan Salvat-Papasseit
Poema de la rosa als llavis

Secció de Llengua i Literatura Escoltar poesia

La Secció de Llengua i Literatura del Centre de Lectura organitza un recital de poesia al Cafè del Centre el dia 6 de maig a les 8 del vespre d'un grup de joves poetes de la Universitat Rovira i Virgili format per Rosa Comes, Txus Garcia, Alfons Gregori i Franc Prats. La presentació anirà a càrrec de Montserrat Palau.

La gent de la meva generació, ara ja fa tants anys, corejàvem la cançó de Germán Coppini, dels Golpes Bajos, que es lamentava que eren "malos tiempos para la lírica". La poesia s'estava convertint en una cosa marginal i elitista: moltes edicions de poc tiratge i poc mercat de lectura. Però les veus d'expressió que trien aquest gènere literari no han cessat i, al costat de poetes consagrats o consagrades, van apareixent altres noves veus que ens aporten també altres virtuts, altres frescos. I, al mateix temps, creix l'interès per escoltar —i, fins i tot, "veure", en el sentit d'un espectacle o representació— poemes. Els recitals de poesia es van prodigant i apleguen veus consagrades i d'altres que tot just han iniciat el difícil camí de la creació literària, com ho demostra la quantitat —no exempta de qualitat— d'exemplars que es presenten als certàmens i concursos de les nostres comarques i l'edat de guanyadors, guanyadores i finalistes d'aquests. El Centre de Lectura ens ofereix un d'aquests recitals de poesia i aposta per aquestes veus noves. Les veus de Rosa Comes, Franc Prats, Alfons Gregori i Txus Garcia. Unes veus que, al mateix temps, provenen de la pedrera de Filologia Catalana de la URV, la qual cosa és força important perquè la seva feina també es projecta a remoure i eixamplar la simple dedicació acadèmica. Cíclicament, per sort, podem gaudir de "promocions" inquietes i curioses i que, a més, tenen la valentia i el coratge, malgrat tots els problemes que suposa,

d'organitzar activitats, portar endavant la publicació de la revista literària *D'Ard* o oferir-nos el plat a taula de la seva poesia mitjançant aquests recitals.

Aquest joves poetes tenen el mateix vici, que, des de fa un temps, a més de ser solitari i privat, volen compartir. La seva, des de la joventut, és una aposta de maduresa perquè les obres ja no es queden al fons del calaix o estripades a la paperera o esborrades a l'ordinador, sinó que ja han arribat a la decisió d'ensenyar-les. I és una mostra diversa i distinta, variada i interessant. Cadascú té una forma d'expressió que ja comença a conformar un estil propi, l'aprenentatge de l'ofici i la construcció de l'eina personal i intransferible per submergir-nos i lliscar per músiques i temàtiques que ens transporten a mons diferents. Podria ara dir que tot just han començat, que ja han fet el pas d'escriure no per teràpia adolescent, sinó amb consciència i amb la intenció de dominar l'ofici, que la seva veu va adquirint nitidesa i personalitat.

La Rosa Comes, el Franc Prats, l'Alfons Gregori i la Txus Garcia tot just inicien el camí que cal desitjar-los que sigui favorable i ple de la satisfacció que pot donar l'obra ben feta. Escoltar els seus poemes ens retorna al principi essencial de la poesia i la literatura, l'oralitat. De tant en tant, hi ha modes que són agraïdes i cal estendre, tot i que, per ser justos, el Centre de Lectura de Reus ja fa anys que va apostar per aquest retorn a l'oralitat i ha anat programant diverses activitats poètiques d'aquesta mena que demostren la vitalitat i la preocupació cultural de la institució i les entitats i iniciatives que aixopluga.

■ MONTSE PALAU